

FOAIE PAROHIALĂ

16 - 22 februarie 2025

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Pregătirea pentru a intra în **Postul Mare** ar trebui să ne facă să devenim mai capabili de a primi noutatea absolută a **Evangheliei, a Chipului lui Dumnezeu** care reiese din revelația lui **Isus**.

RUGĂCIUNE

Cine și cum am fost? Oare a fost vreo faptă de-a mea bună, sau dacă nu faptă, vreun cuvânt, ori poate vreo dorință? Tu însă Doamne, ești bun și îndurător, iar mâna Ta a venit în ajutorul meu, ridicându-mă din prăpastia morții și din stricăciunea inimii mele. Acest lucru s-a întâmplat ca urmare a faptului că nu am mai dorit ceea ce am vrut cândva, ci am dorit ceea ce a fost voința Ta.

Te voi iubi Doamne, Îți voi aduce mulțumiri și voi mărturisi Numele Tău, pentru că m-ai iertat de atâta rău și de nevrednicia faptelor mele: datorită harului și îndurării Tale, nu am comis atâtea păcate și am reușit să evit multe lucruri rele. Recunosc, că totul mi-a fost iertat, chiar și răul pe care l-am comis cu propria mea voință.

Cine oare dintre oamenii care-și recunosc slăbiciunile lor își poate atribui puritate și nevinovăție, iubindu-Te în acest fel mai puțin? Nimeni! Căci cu toții avem nevoie de îndurarea Ta, prin care ierți toate păcatele celor, care se întorc la Tine... Suntem cu toții datori să Te iubim atât de mult, căci Celui ce m-a eliberat dintr-o așa de mare strâmtorare a păcatelor, îi sunt dator să-I răspund cu toată iubirea mea fiindu-I totodată și recunoscător. Amin. *(După Sfântul Augustin)*

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Ioan Grațian Horgoș, Romulus Tăutu și Olimpiu Todorean** în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Un vițel greu de degerat

Pentru a înțelege bine evanghelia de astăzi, este necesar să o situăm în contextul general al capitolului 15 de la Luca. În primele versete ni se spune că vameșii și alți păcătoși se strâneau în jurul lui Isus pentru a-l asculta, provocând indignarea fariseilor și a cărturarilor. Aceștia din urmă erau scandalizați de faptul că Mântuitorul accepta să stea în compania păcătoșilor și să mănânce cu ei. La această reacție a fariseilor Isus răspunde cu o serie de trei parabole: cea în care păstorul lasă 99 de oi, pentru a merge în căutarea celei rătăcite, cea a femeii care regăsește drahma pierdută și în sfârșit, cea pe care am ascultat-o astăzi, a fiului risipitor. Ținând cont de faptul că toate aceste trei parabole sunt adresate fariseilor, putem să ne gândim că adevăratul personaj principal al acestei ultime parabole nu este fiul risipitor, ci fiul cel mare. Cel mic, cu toate că face alegeri greșite îndepărtându-se astfel de casa Tatălui, sfârșește prin a-și veni în fire și se reîntoarce spre bucuria Părintelui său, care-l aștepta în fiecare dimineață cu ochii pierduți în zare. Bucuria imensă și banchetul pe măsură sunt exprimate prin tăierea vițelului gras. Adevărata problemă apare în cazul fiului cel mare. Acesta refuză să participe la bucuria Tatălui, fiindcă nu înțelege iubirea prin categoria îndurării, ci prin cea a împlinirii Legii. Deși împlinirea Legii îi asigura comuniunea continuă cu Tatăl și siguranța casei Lui, pierde din vedere esențialul. Paradoxal, având totul la dispoziție, refuză totul. Tatăl iese în calea lui precum o făcuse în cazul fiului cel mic și îl cheamă la bucuria banchetului, dar se lovește de un refuz categoric: ca și cel de-al treilea slujitor din pilda talanților, fiul cel mare îl consideră pe Tatăl nedrept.

Calea creștinului este una strâmtă, dificilă, dar care îl ferește de extreme. Nu suntem chemați să alegem între fiul mare și cel mic, ci să ne recunoaștem și în unul și în celălalt. Ar fi bineînțeles o eroare să credem că evanghelia de astăzi dă dreptate păcătoșilor în defavoarea fariseilor: Tatăl se bucură nu de fiul risipitor, ci de momentul în care acesta se reîntorce acasă. Nu îl invită pe fiul cel mare să-l accepte pe fratele lui “așa cum este”, ci să-i dea fratelui său o a doua șansă, să nu-i închidă ușa definitiv și deci să se bucure de întoarcerea lui: era mort din cauza păcatului, dar întorcându-se la Tatăl a înviat!

Evangheliile din aceste prime duminici din perioada Triodului ne pregătesc pentru Postul Mare. La rândul lui Postul Mare ne pregătește spiritual pentru întregul an liturgic. An de an, repetăm ca pe o litanie acest ritm spiritual, aducându-ne aminte de păcatul nostru, de îndurarea primită de la Dumnezeu și de Împărăția Cerurilor ce se naște astfel în noi înșine. În dar am primit, în dar să dăm și noi fraților noștri, răspândind fărâme ale Împărăției în jurul nostru.

PS Claudiu, Episcopul Eparhiei de Cluj-Gherla